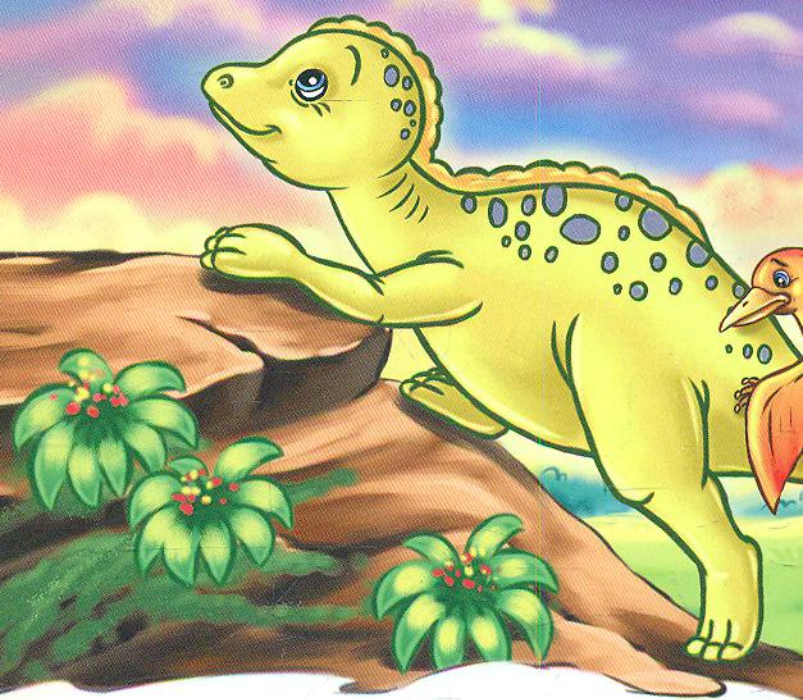

— Дивись, зірка падає! — гукнув стиракозаврик Стор подружці — стегозаврику Стеші. Стеша глянула на вечірнє небо і побачила вогняну точку, яка лишала за собою яскравий слід.

— От би нам знайти цю зірку! — мовила Стеша.

— Завтра рушаємо на пошуки! — відповів Стор. Але злісний Тарбозавр теж бачив летючу зірку й вирішив заволодіти нею. Тому рано-вранці і він вирушив у дорогу.

Стир і Стеша вийшли до скель, за якими шуміло море. Над морем ширяли величезні крилаті ящери, а на скелях були їхні гнізда. Раптом Стир побачив, як маленький ящір, котрий ще не вмів літати, випав із гнізда й покотився схилом скелі. Стир мерщій підбіг до нього, посадовив на спину і, піднявшись на скелю, повернув малюка в гніздо.